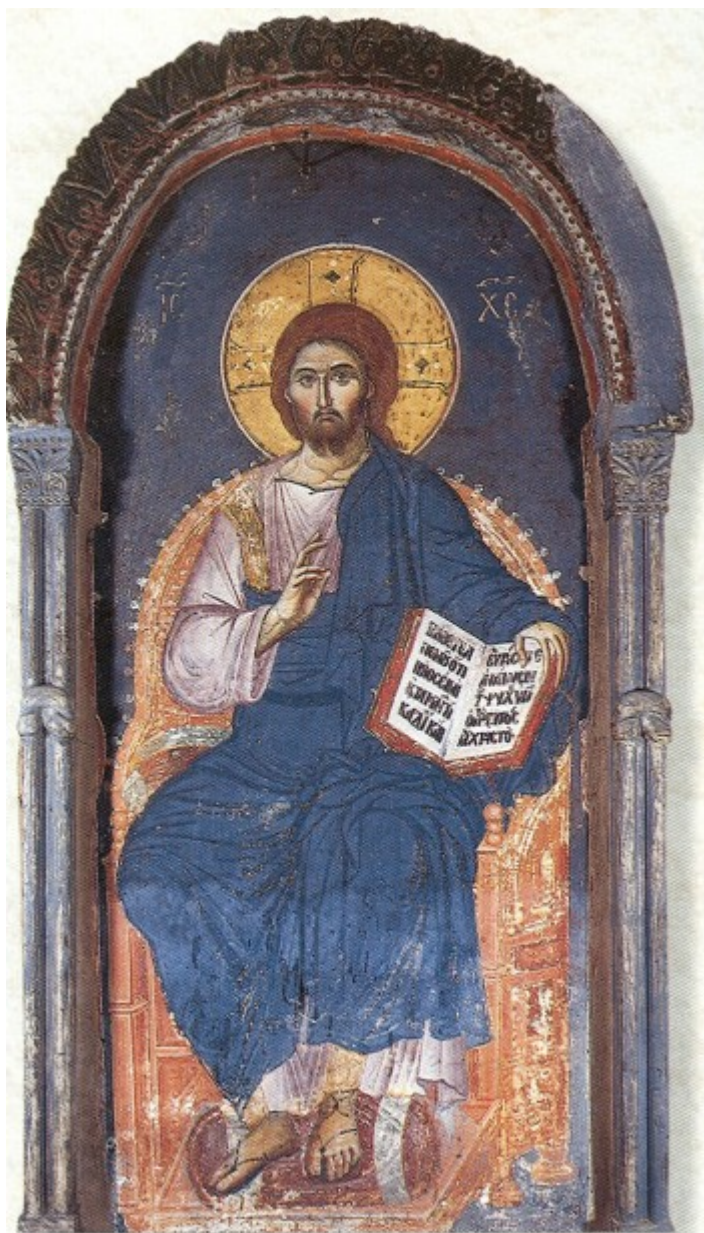

3 Ιανουαρίου 2020

Ο Χριστός το μέτρο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Συνήθως οι άνθρωποι ενδιαφέρονται για την ηλικία τους . Για τα χρόνια της ζωής τους πρώτα-πρώτα. Άλλοι τρομάζουν γιατί πέρασαν τα χρόνια χωρίς να το καταλάβουν: - Πω, πω, πως πέρασαν τα χρόνια!... Άλλοι, κυρίως γυναίκες, έχουν τάση να κρύβουν τα χρόνια τους, για να μικροδείχνουν,καί δεν καταλαβαίνουν πως οι ρυτίδες του προσώπου και η φθορά του σώματος αποκαλύπτουν τα πραγματικά τους χρόνια. Άλλοι, ιδίως τα μικρά παιδιά, βιάζονται να μεγαλώσουν, θυμώνουν όταν τα αποκαλείς «μικρά», κι έχουν την τάση, τόσο τα αγόρια όσο και τα κορίτσια, να μεγαλοδείχνουν με τον τρόπο τους. Άλλοι πάλι, της περασμένης ηλικίας, νοσταλγούν τα χρόνια της νιότης και λένε, πως θάθελαν να ξαναγύριζαν στην παιδική ηλικία.

Πόσο απατόμεθα! Δεν έχει σημασία πόσα χρόνια θα ζήσεις, αλλά πως θα ζήσεις τα

χρόνια που σου δίνει το σχέδιο του Θεού. Μπορεί να είναι κάποιος νέος, και να έχει σοβαρότητα αγίου, να είναι «παιδαριογέρων», όπως λέγανε για τον άγιο Μακάριο τον Αιγύπτιο. Και μπορεί να είναι γέρος, αλλά άμυαλος και ασύνετος και να ανοηταίνει και ν' αμαρτάνει σαν έκφυλος νέος. Υπάρχουν γέροι με άσπρα μαλλιά, που το μυαλό τους δεν έχει πήξει, και σε γεροντική ηλικία ζητάνε πράγματα αμαρτωλά· και υπάρχουν νέοι και νέες με φρόνηση και σύνεση, με εγκράτεια και σοβαρότητα.

Στον τάφο ενός τέτοιου νέου είχαν σκαλίσει ένα στάχυ γεμάτο καρπούς, που έγερνε προς τη γη από το βάρος. Και πάνω είχαν γράψει: «Λίγα ήταν τα χρόνια του, αλλά γεμάτα καρπούς».

Δεν έχει λοιπόν σημασία η ηλικία με τη χρονική έννοια. Όπως επίσης δεν έχει σημασία και η ηλικία με τη σωματική έννοια, δηλαδή με το πόσο ανάστημα έχεις. Πολλοί βέβαια δίνουν σημασία στο εξωτερικό παράστημα και ανάστημα και μετράνε την αξία του ανθρώπου με τους πόντους. Ανόητο βέβαια είναι και αυτό. Γιατί δεν έχει σημασία πόσο μπόι έχεις, αλλά πόσο μυαλό και τι καρδιά έχεις.

Ο Χριστός το μέτρο

Τα μικρά παιδιά κάθονται και μετρούνται μεταξύ τους, ποιό είναι πιο ψηλό. Κι άλλα παιδιά κοιτάζουν πότε θα φτάσουν στο ανάστημα, στο ύψος του πατέρα. Αλλά κι ο χριστιανός, σαν παιδί του Χριστού, κοιτάζει πως θα φτάσει το μέτρο της ηλικίας του Χριστού. Ο Χριστός είναι το μέτρο της ηλικίας για μας. Όχι χρονικά, γιατί ο Χριστός σαν άνθρωπος στη γη έζησε 33 χρόνια, ενώ ένας χριστιανός μπορεί να ζήσει 70 και 80 και 90 χρόνια. Σαν Θεός πάλι ο Χριστός είναι έξω από το χρόνο, δεν έχει ηλικία. Γεννήθηκε «προ πάντων των αιώνων». Και επομένως δεν μπορεί ο άνθρωπος που έχει χρονική αρχή να φτάσει τον προαιώνιο Θεό.

Ούτε πάλι ο Χριστός είναι μέτρο ηλικίας σωματικά. Ο Χριστός και εξωτερικά βέβαια ήταν, όπως λέει η παράδοση, ωραίος και γλυκός, «ο ωραίος κάλλει παρά πάντας βροτούς». Αλλά δεν είναι το ανάστημα και η εξωτερική του μορφή πρότυπα. Γιατί απλούστατα στο βασίλειο του Χριστού και κοντοί και δύσμορφοι και άσχημοι και σακάτηδες εξωτερικά, λάμπουν απείρως περισσότερο από άτομα με παράστημα και εξωτερική ομορφιά, πούνε όμως νάνοι πνευματικά και βρωμεροί και ακάθαρμοι ψυχικά.

Ο Χριστός είναι μέτρο ηλικίας πνευματικά. Ο Χριστός έχει την τέλεια και απόλυτη πνευματική ηλικία. Έχει την πλήρη ωριμότητα. Έχει το πλήρωμα της τελειότητας. Είναι η τέλεια ηθική προσωπικότητα σε απόλυτο βαθμό.

Τέλειο πρότυπο. Ποιος μπορεί να συγκριθεί;

Ο Χριστός τέλειο πρότυπο. Όλα τα άλλα πρότυπα, που θαυμάζουν οι άνθρωποι, όλα τα πρόσωπα που σαν αρχηγούς τους ακολουθούν και τους πιστεύουν, είναι πρόσωπα ατελή, είναι πρότυπα με πολλές ατέλειες. Είναι μοντέλα, πούχουν όμως πολλές αδυναμίες και ασχήμιες. Όσο κι αν παρουσιάζονται μεγάλοι και τρανοί, έρχονται στιγμές που πέφτει η μάσκα της υποκρισίας και αποδεικνύονται μικροί και ατελείς.

Ένας μόνο είναι ο τέλειος σε απόλυτο βαθμό. Ένας μόνο είναι ο αναμάρτητος σε απόλυτο βαθμό. Ένας μόνο είναι ο άγιος σε απόλυτο βαθμό. Ποιός είναι; Είναι εκείνος, που «ανέβη και κατέβη». Κατέβηκε από τα ύψη του ουρανού κάτω εδώ στη γη, για να δώσει τη μάχη εναντίον δυο προαιώνιων εχθρών του ανθρώπου, της αμαρτίας και του θανάτου. Και ύστερα, αφού έδωσε τη μάχη κάτω στη γη, ανέβηκε στον ουρανό νικητής και θριαμβευτής, κρατώντας σαν αιχμαλώτους τους δυο εχθρούς, την αμαρτία και το θάνατο. «Αναβάς εις ύψος ηχημαλωτευσεν αιχμαλωσίαν και έδωκε δόματα τοις ανθρώποις».

Αυτός, λοιπόν, που ανέβηκε και κατέβηκε διασχίζοντας την ιλιγγιώδη απόσταση, που χωρίζει τη γη από τον ουρανό, αυτός, ο Ιησούς Χριστός, είναι το ασύγκριτο πρότυπο της τελειότητας. Μόνο ο Χριστός, απ' όλους όσοι πέρασαν απ' τον πλανήτη της γης, μόνο ο Χριστός μπόρεσε να σταθεί μπροστά σ' όλη την ιστορία και ν' απευθύνει το αναπάντητο ερώτημα· «Τις εξ υμών ελέγχει με περί αμαρτίας;» (Ιωάν. 8, 46). Και μόνο για το Χριστό ελέχθη ο απόλυτος λόγος: «Ος αμαρτίαν ουκ εποίησεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού» (Α' Πέτρ. 2, 22). Ο Χριστός είναι ο Ήλιος, που πάνω του δεν υπάρχει καμιά σκιά και καμιά κηλίδα. Ο Χριστός είναι το πεντακάθαρο κάτοπτρο των αιώνων. Ο Χριστός είναι η απόλυτη μονάδα, ο απόλυτος τύπος, ο τύπος και υπογραμμός της αλήθειας και της ηθικής τελειότητας.

Ποιός μπορεί να συγκριθεί με το Χριστό; Νήπια αποδεικνύονται κι οι πιο μεγάλοι της γης μπροστά στο Χριστό. Νήπια, που μόλις μπορούν να ψελλίζουν λίγες λέξεις· ενώ ο Χριστός είναι η ανεξάντλητη πηγή σοφίας και γνώσεως. Τί είναι μπροστά στο Χριστό; Είναι νάνοι, λιλιπούτσιοι, που δεν έχουν τη δύναμη ν' ατενίσουν το ύψος και το μεγαλείο του Χριστού.

Μετρήσου με το μέτρο του Χριστού

Ο Χριστός, αυτός είναι για τους πιστούς το «μέτρον ηλικίας». Το μοντέλο, που πρέπει να μιμηθούν. Μη μετράς τον εαυτό σου και μη τον συγκρίνεις με άλλους συνανθρώπους σου, καυχώμενος ότι τάχα είσαι ανώτερος και καλύτερος και αγιότερος απ' αυτούς. Μέτρα τον εαυτό σου με το τέλειο μέτρο, με το Χριστό. Σύγκρινε τον εαυτό σου με εκείνον. Μέτρησε το πνευματικό σου ανάστημα με το ανάστημα του Χριστού. Και τότε θα δεις ποιός είσαι. Τότε θα αισθανθείς τη μικρότητά σου, τις ελλείψεις και αδυναμίες σου.

Ζυγίσου με τη ζυγαριά ακριβείας, που λέγεται Ευαγγέλιο του Χριστού, και τότε θα δεις πόσο ελιποβαρής, πόσο ελαφρός, πόσο επιπόλαιος είσαι.

Να μετρηθούμε με το μέτρο ηλικίας του Χριστού. Να φτάσουμε το μέτρο ηλικίας του Χριστού. Αυτό παραγγέλλει ο Παύλος. Θέλετε να το απλουστεύσουμε αυτό; Για κάθε τι που κάνεις, ρώτα τον εαυτό σου: – Τί θα έκανε ο Χριστός αν ήταν στη θέση μου;... Να μια μεγαλειώδης πρακτική απόφαση, δύσκολη βέβαια, μα που επιβάλλεται να την πάρουμε:

- Δεν θα κάνω τίποτε, που δεν θα τόκανε ο Χριστός στη θέση μου.
- Δεν θα πω τίποτε, που δεν θα τόλεγε ο Χριστός στη θέση μου.
- Δεν θα σκεφτώ και δεν θα επιθυμήσω τίποτε, που δεν θα το σκεπτόταν ο Χριστός.

Είναι δύσκολο αυτό; Ναι! Όχι όμως αδύνατο. Γιατί, όπως λέει ο απόστολος Παύλος, ο Χριστός μας έδωσε τη δύναμη για να το πετύχουμε αυτό. Και η δύναμη αυτή είναι η χάρις, «Ενί δε εκάστω ημών εδόθη η χάρις κατά το μέτρον της δωρεάς του Χριστού». Με την παντοδύναμη χάρη του Χριστού ο πιστός προσπαθεί να μοιάζει με το Χριστό. Ο νους του «νους Χριστού». Η καρδιά του καρδιά Χριστού. Η ζωή του ζωή Χριστού. Ο Χριστός το πρότυπο και το ίνδαλμά του. Ο Χριστός, που μόνο αυτός είναι άγιος σε απόλυτο βαθμό: «Εις Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν».

Πηγή: Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκης. «Με οδηγό τον Παύλο». Αθήνα 1987.